

هنر طغیان

انسان و هنر از دیدگاه
لودویگ فان بتهوون

گردآورنده: فردریش کرسست * ویراستار: هنری ادوراد کریبل * مترجم: حسین سلطان رحمتی

انتشارات افراز

دفتر مرکزی و فروش: خیابان فلسطین جنوبی، خیابان وحید نظری، بن بست افشار، پلاک ۱، واحد ۵
تلفن: ۶۶۴۰۱۵۸۵

مرکز پخش: ۶۶۹۷۷۱۶۶

وبسایت و فروشگاه اینترنتی: www.afrazbook.com
E-mail: info@afrazbook.com

هنر طغیان

(انسان و هنر از دیدگاه پتهوون)

گردآورنده: فردریش کرسست

ویراستار: هنری ادوراد کرییل

مترجم: حسین سلطان رحمتی

نوبت چاپ: اول / ۱۳۹۲

ویراستار متن فارسی: محسن صلاحی راد

طراح جلد: یاسین محمدی / آتلیه افراز

لیتوگرافی / چاپ / صحافی: ترینج / تصویر / یکتافر

شمارگان: ۱۱۰۰ نسخه

۲۵۰۰۰ تومان

تمام حقوق این کتاب در ebook.afrazbook.com است.

هیچ بخشی از این کتاب، بدون اجازه‌ی مکتوب ناشر، قابل تکثیر یا تولید مجدد به هیچ شکلی از جمله چاپ، فتوکپی، انتشار الکترونیک، فیلم، نمایش و صدا نیست.
این اثر تحت پوشش قانون حمایت از حقوق مؤلفان و مصنفان ایران قرار دارد.

فهرست

۶	یادداشت مترجم
۷	معرفی
۱۱	پیش‌گفتار
۱۵	درباره‌ی هنر
۱۹	درباره‌ی طبیعت
۲۳	درباره‌ی متون
۲۷	درباره‌ی آهنگ‌سازی
۳۷	درباره‌ی اجرای موسیقی
۴۵	درباره‌ی آثارش
۵۲	درباره‌ی هنر و هنرمند
۵۵	بتهوون بر کرسی نقد
۶۵	درباره‌ی آموزش
۶۹	درباره‌ی شخصیت و احوالاتش
۸۳	رنجور
۹۱	خرد جهانی
۱۰۳	خدا
۱۱۰	پیوست
۱۱۴	شرح برخی اعلام
۱۱۷	صورت لاتین برخی از اعلام متن

یادداشت مترجم

شک، مقدمه‌ی یقین است. آن‌گاه که در آغاز موومان چهارم از سمفونی نهم، بتهوون در برابر شعر شیلر، آن‌چنان که خود گفته، فراز می‌شود و بالا می‌رود، نه دیگر آغاز موومان یکم را می‌پسندد، که او را سیاسی دیگر بایست، و نه تسلیم ابهت شعر می‌شود. می‌سازد و باز بر زمین می‌زند تا در آخر آن آوای ملکوتی از ویولن‌سِل‌ها برمی‌خیزد و گویی که خداوند دست‌به‌کار آفرینشی دیگر می‌شود و بتهوون دیگر یقین یافته را باز نمی‌نهد.

سپاس گزارم از همکاری دوست عزیزم صالح تسیحی که انتشار این چهار برگ مدیون مهربانی‌های او است.

حسین سلطان‌رحمتی

معرفی

لودویگ فان بتهوون (۱۷۷۰-۱۸۲۷) یکی از بلندپایه‌ترین چهره‌های موسیقی کلاسیک غرب است. این موسیقی‌دان نابغه‌ی آلمانی آثار زیادی خلق کرده که رپرتوار مستحکمی را شکل داده است. اگر از ضعفی که در پرداخت موسیقی آوایی و اپرایی داشت و خود نیز بدان معترف بود (به‌جز در معدودی از کارهای آوایی‌اش همچون اپرای *فیدلیو* و ترانه‌ی *آدلاید*) بگذریم، استاد تمام‌عیار هنر موسیقی بود. از او نه سمفونی، پنج پیانوکنسرتو، ده سونات ویولن، سی‌ودو سونات پیانو، آثار بسیاری برای کوارتت زهی و چندین و چند اثر دیگر به‌یادگار مانده است. هر اثری از لودویگ، راهنمایی است یگانه در شرح روحيات و کارهایش. سمفونی شماره‌ی سه (*ارویکا*)، سونات ویولن شماره‌ی نه (*کروتسر*)، سونات پیانوی *والدشتین*، پیانوکنسرتوهای شماره‌ی چهار و پنج و *گروس‌فوگ* برای کوارتت زهی، همچون بسیاری دیگر از آثارش، آمیزه‌ی نبوغ‌آمیز خلاقیت و تخیل‌اند.

مجموعه آثار بزرگ بتهوون، نظام فکری او را معرفی می‌کند و از این‌رو است که همانند هر هنرمند بزرگ دیگری، نمی‌توان منظور و مقصود غایی او را از موسیقی در چند کلمه خلاصه کرد. کسانی که به

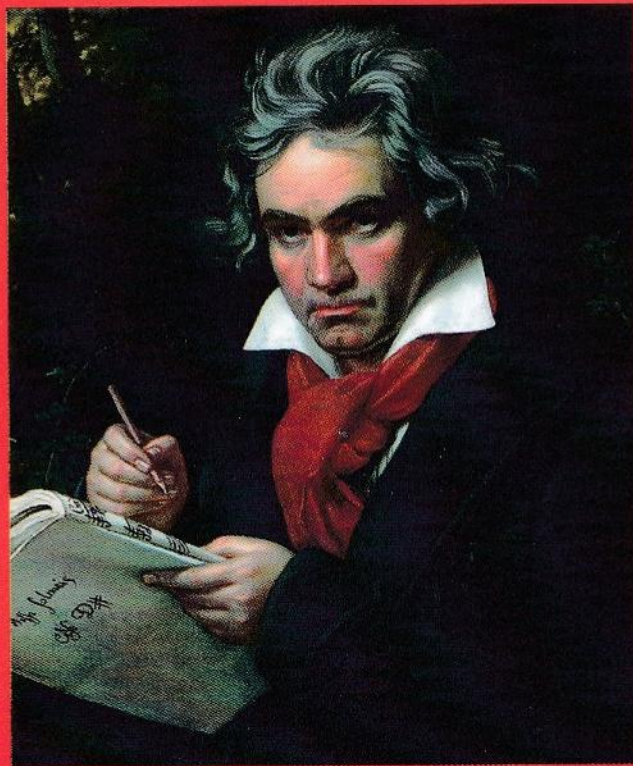
موسیقی پتهوون دل می‌سپارند، چنان با آثارش می‌آمیزند که گویی نت‌به‌نتِ کارهای او پژواکِ احوالاتِ درونی آنها است و گویی موسیقی‌دان نابغه‌ی آلمانی، رنج‌ها و احساسات آنها را برایشان بازگو می‌کند؛ اما فراتر از این ارتباط یک‌طرفه، پتهوون چنان است که انگار با شنونده‌ی خود در حال گفت‌وگو است؛ با او از ناکامی‌ها و پیروزی‌هایش می‌گوید و از حسیضِ ناامیدی بشری تا اوج آسمان خوشبختی و کامیابی با او همراه است. به همین دلیل، پتهوون را شاید بتوان تجسم مردمی دانست که کامیابی خود را، نه در جدا شدن و بریدن از جامعه‌ی خود، که در درون آن جست‌وجو می‌کنند، مردمی که از سر سودای عشق، ثروت، مقام، قدرت و لذت یا هر چیز دیگری از جنس تمایلات عمومی بشری، فقط و فقط به جامعه‌ی خود دل‌بسته‌اند.

شاید با این مقدمه روشن شده باشد که موسیقی پتهوون، تمایلی به ایجاد آشوب و برهم زدن نظم عمومی جوامع ندارد. شنونده‌ی پتهوون، محال است که با گوش سپردن به این موسیقی و با عمل به احساساتی که موسیقی در او برمی‌انگیزد، دست‌به‌کار نابودی جامعه‌ی خود شود. چنین موسیقی‌ای را همراه با کارهای باخ و موتسارت، می‌توان موسیقی «متعهد به اصول جامعه» نامید. پتهوون چنین می‌اندیشید که جامعه پناهگاه آدمیان است و هرکس باید با جامعه‌ای که در آن زندگی می‌کند، هماهنگ باشد یا اگر احساس می‌کند از مردمش جدا است، دست‌کم به جامعه‌ی خود آسیبی نرساند و برای نابودی آن نکوشد. پتهوون کسی بود که جامعه‌اش او را به انزوا کشاند و مردمانش از او فاصله گرفتند، اما آرزوی او این بود که دیگران نیز مانند او، با فروتنی و گذشت، نابسامانی‌های خود را بپذیرند و از آشوب و بلوا بپرهیزند. چاره‌ای که پتهوون برای مداوای زخم خود یافت و شاید برای هم‌تایان آینده‌ی خود نیز به‌یادگار گذاشت، موسیقی‌اش بود.

پرداختن به موسیقی و لذتِ آفریدنِ یک اثر هنری، برای او چنان

بود که ذهن و فکرش را از کینه و دشمنی به سوی قبول واقعیت‌های اجتماعی عصرش سوق می‌داد. برخی از آهنگ‌سازان پس از جنگ جهانی دوم موسیقی پتهوون را مردود می‌دانستند، از جمله جان کیچ که معتاد به ال‌اس‌دی بود. به عقیده‌ی او، پتهوون برای انتقال مفاهیم آرمانی خود بیش از اندازه به «زیبایی» دل‌بسته بود و این، ضعف کار او محسوب می‌شد. در نظر کیچ، موسیقی بازتاب اندیشه‌ها و تخیلات آدمی است، اندیشه‌هایی که بسیاری از اوقات غیرعقلانی و احساسی هستند و بنابراین بازتاب آن‌ها نیز نمی‌تواند کاملاً عقلانی و منظم باشد.

در این کتاب، پتهوون تفکر خلاق و هنرمندانه‌ی خود را نشان داده است. وصیت او به مردم زمانه جز این نیست که با گوش سپردن به موسیقی او راهی برای التیام رنج‌های خود بیابند و از ورطه‌ی هلاکت به ساحل سلامت رهسپار شوند. حساسیت او نسبت به موسیقی امثال روسینی از چنین بینش اجتماعی‌ای قوت می‌گرفت. در نظر او، موسیقی روسینی به‌واقع هنری و مترقی نبود. پتهوون درباره‌ی زندگی زناشویی نیز معیارهای خاصی داشت. با این‌که انسان خودبین و خودپرستی نبود، از «لذت تولیدمثل» یا امور شهوانی‌ای از این دست، بیزار بود و هیچ‌گاه همسری اختیار نکرد. رؤیای جهان دیگری را داشت و چون دیگر هنرمندان، آن را در آثارش بازآفرید.

در این کتاب، بتهوون تفکر خلاق و هنرمندانه‌ی خود را نشان داده است. وصیت او به مردم زمانه جز این نیست که با گوش سپردن به موسیقی او راهی برای التیام رنج‌های خود بیابند و از ورطه‌ی هلاکت به ساحل سلامت رهسپار شوند. حساسیت او نسبت به موسیقی امثال روسینی از چنین بینش اجتماعی‌ای قوت می‌گرفت. در نظر او، موسیقی روسینی به‌واقع هنری و مترقی نبود. بتهوون درباره‌ی زندگی زناشویی نیز معیارهای خاصی داشت و هیچ‌گاه همسری اختیار نکرد. رؤیای جهان دیگری را داشت و چون دیگر هنرمندان، آن را در آثارش بازآفرید...

هنر طغیان : انسان و هنر از

دیدگاه بتهوون

انتشارات باران
۶۶۴۰۵۶۳۷

۲۵۰۰۰ تومان

ebook.afrazbook.com

مرکز موسیقی بتهوون شیراز

designed by

